

‘KTIS’ เปิดแผนปี’67 ชูไบโอบิโอมเพลิกซ์-ภาชนะเยื่อชานอ้อย

สัมภาษณ์พิเศษ

น ลุ่ม KTIS หรือ บริษัท น้ำตาลไทย เอกลักษณ์ จำกัด ก่อตั้งมาตั้งแต่ ปี 2500 หรือประมาณ 66 ปี ก่อน โดย “จรูญ-หทัย ศิริวิริยะกุล” เริ่มจากการเป็นผู้กระจายสินค้าน้ำตาลก่อน จะซื้อโรงงานรวมผล เริ่มต้นกำลังการผลิต 2,000 ตัน/วัน เมื่อปี 2510 จนถึงปัจจุบัน KTIS ขยายไลน์การผลิตออกไปอย่าง กว้างขวางมีโรงงานน้ำตาล 3 แห่ง รวม กำลังการผลิต 88,000 ตันอ้อยต่อวัน ทั้งยังมีธุรกิจเกี่ยวข้อมากมายไม่ว่า จะเป็นไบโอบลาสติก ไบโอบีโอดีเอเอซี ผลพลอยได้จากอ้อยไปสู่ โรงงานเยื่อ กระดาษฟอกขาว โรงงานเอทานอลจาก กากน้ำตาล โรงไฟฟ้าชีวมวลจากชาน อ้อย “ประชาชาติธุรกิจ” สัมภาษณ์พิเศษ “ปรัชญา ศิริวิริยะกุล” กรรมการ KTIS ซึ่งเป็นทายาทรุ่น 4 ที่เข้ารับหน้าที่ดูแล ภาพรวมของกลุ่มทางด้านการขายต่างประเทศและยังดูแลด้านการเงินในบาง ส่วน ถึงแผนและทิศทางการดำเนินงาน ในปี 2567

KTIS ปีที่ผ่านมา

ปีที่ผ่านมาสถานการณ์ภาพรวมดี รายได้ 19,878.8 ล้าน กำไรสุทธิ 1,939 ล้านบาท โต 325% จากทั้งปริมาณฝนที่ดี อ้อยดี และราคาก็ดี ทำให้ผลประกอบการ ค่อนข้างดี หลังจากที่แล้งมาหลายปี สงสารชาวไร่ ปีที่แล้วเป็นปีที่ทำให้ ชาวไร่ล้มต้อ้าปาก แต่มาปีนี้ที่มันไม่ ค่อยดี เพราะเจอเอลนีโญฝนไม่ค่อยดี ปริมาณฝนน้อยมากอย่างช่วงเดือน กันยายนปกติ 800 มิลลิเมตร แต่ฝนมาแค่ 400 มิลลิเมตร ซึ่งส่วนที่หายไปจะแตกต่างกันในแต่ละภาค โดยภาคอีสานหายไป 10% ตีกว่าภาคอื่น ส่วนภาคเหนือและ ภาคกลางหายไป 30%

“ตลาดโลกตอนนี้ราคาดีมาก เพราะ ประเทศที่ส่งออกหลักมีไทย บราซิล และอินเดีย ด้วยเหตุที่บราซิล พืชผล ดีทั้งหมด ทำให้ผลผลิตถั่วเหลือง พืช เกษตรอื่น ๆ ส่งออกมาก ทำให้เรือที่ส่ง ออกมาส่งออกไม่ทัน ทำให้ผลิตภัณฑ์ส่ง ออกอื่น ๆ แย่งการส่งออกของน้ำตาล ทำให้น้ำตาลส่งออกไม่ทัน ขณะที่ อินเดียก็แล้งทำให้ส่งออกน้ำตาลน้อย ไทยผลิตผลไม่ดีราคาตลาดโลกเลยสูง ปริมาณไม่ดีแต่ราคาดี”

Source: ประชาชาติธุรกิจ

Date: 15 ก.พ. 2567 **Page:** 3

No: 67008130

แนวโน้มตลาดโลกปี 2567

ราคาน้ำตาล ตลาดส่งออกยังดีต่อเนื่อง แม้ว่าอาจยังไม่สูงเท่าปีที่แล้ว แต่ถือว่าราคายังดี เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 10 ปี โดยมีแค่บราซิลที่ผลผลิตดี ส่วนอินเดียกับไทยไม่ค่อยดีเท่าไร และอินเดียก็เอาอ้อยไปทำเอทานอลมาก ทำให้ปริมาณน้ำตาลเขาดลดลง โอกาสจะส่งออกได้น้อยมาก ส่วนไทยอ้อยยังไม่กลับมาเท่าไรจากภัยแล้ง ดังนั้นโดยรวมตลาดโลกก็ยังขาดน้ำตาลอยู่ ราคาคาดตลาดโลกยังชีพพอร์ต 1-2 ปีข้างหน้า

“ราคาเปิดตลาดมาตั้งแต่ปีนี้ลดลงนิดหน่อย แต่ต้องบอกว่าราคานี้ถึงจะลงก็ยังสูงกว่าค่าเฉลี่ยในอดีต เดิม 10 ปีก่อนอยู่ที่ประมาณ 18 เซนต์/ปอนด์ ส่วนราคาตอนนี้ 25 เซนต์/ปอนด์ นี้ออนตัวลงมาจากเคยขึ้นไปอยู่ที่ 28 เซนต์ต่อปอนด์ ถือว่าสูงสุดในรอบ 20 ปี”

ธุรกิจ KTIS ปี 2567

ปีนี้รายได้อาจลดลงตามปริมาณอ้อยรายได้ลง 20-30% แต่มาร์จิ้นจะดีขึ้น ดังนั้น กำไรสุดท้ายคงไม่ลดลงขนาดนั้น สำหรับรายได้ KTIS สัดส่วนประมาณ 70% มาจากการส่งออก ส่วนอีก 30% จะขายภายในประเทศ ขณะเดียวกันเรานำเอาผลพลอยได้จากน้ำตาลมาแปรรูป เช่น เมื่อบีบอ้อยได้กากอ้อยมา ก็นำกากอ้อยมาทำจามขามจากกากอ้อย 100% ซึ่งจะดีกว่าสิ่งแฉอดลม เอามาใส่ไปทำเอทานอล

ซึ่งสัดส่วนรายได้ น้ำตาลยังมากกว่าเพราะวอลุ่มมันใหญ่ แต่มาร์จิ้นของผลิตภัณฑ์อื่นสูงกว่าก็ประมาณอย่างละ 50% น้ำตาลครึ่งหนึ่ง ผลิตภัณฑ์อย่างอื่นครึ่งหนึ่งหลักจะเป็นไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และเอทานอล

ลุยนครสวรรค์ไปโคมเพล็กซ์

ในส่วนไปโพลสตติก KTIS เป็นชีพพลายให้กับเขา โดยการขายไฟ

ขายสตรีม โอน้ำ อย่างในโครงการนครสวรรค์ไปโคมเพล็กซ์ ซึ่งเป็นบริษัทแรกอย่างเนเจอร์เวิร์คที่เข้ามาลงทุนร่วมกับ PTTGC คาดว่าจะเริ่มทดลองเดินเครื่องปลายปีนี้ โดยเราจะเป็นผู้จัดหาไฟฟ้า และสตรีมให้เขา ซึ่งหากเดินเครื่องจักรในโครงการนี้ เราจะตั้งส่วนที่เป็นน้ำตาลที่ส่งออกมาทำผลิตภัณฑ์แทนโดยสินค้าที่ผลิตได้จากโครงการนี้ ทางเนเจอร์เวิร์คจะมีลูกค้าอยู่แล้วและมีการสั่งซื้อล่วงหน้า 2 ปี เป็นลูกค้าต่างประเทศ

ปรัชญ์ ศิริวิริยะกุล

เป็นหลัก โดยเฉพาะโซนเอเชีย ส่วนตลาดในประเทศไทยยังไม่ใหญ่มาก

ส่วนผลตอบแทนของรายได้ บางส่วนจะกลับคืนสู่รายได้บริษัทในปีนี้ แต่ยังไม่มาก มาจากขายไฟฟ้าและการขายสตรีมให้เขา ส่วนโรงงานที่เขาสร้างที่เขาผลิตก็คือส่วนของเขา แต่ในบริษัท GKBI บริษัทร่วมทุนระหว่างเคทีเอส กับ GGC ลูกบมจ.ปตท. ฝ่ายละ 50 : 50 รายได้ส่วนแชรตรงนั้น

“ตอนนี้ยังมีการดูส่วนที่จะขยายความร่วมมือเพิ่มระหว่างกันอีก เพราะอาจจะมีหลายโปรดักต์ที่มีโอกาสนำมาทำได้อย่างเช่น คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) พวกไฟฟ้าจากพลังงานสะอาด ก็มีปริมาณเยอะขึ้นมาก ซึ่งผู้ส่งออกหลาย ๆ คนมองว่า จะไปลงทุนที่ไต้หวันก็ดูดีที่มาร่วมกันผลิตได้มาจากแหล่งพลังงานสะอาดหรือไม่ ซึ่งเรามีคุยกับหลายบริษัทที่ใช้ไฟฟ้าค่อนข้างเยอะ”

ชูจามขามเยื่อชานอ้อย

ปีนี้หลัก ๆ บริษัทให้ความสำคัญเกี่ยวกับการผลิตจามขามจากเยื่อกระดาษ โรงงาน EPAC ลงทุน 1,300 ล้านบาทกว่า 4 ปีแล้ว ซึ่งปีนี้จะทำเต็มกำลังการผลิตแล้ว ถ้าเต็มกำลังการผลิต 3 ล้านชิ้น/วัน แต่ตอนนี้มีแค่หลักแสน แต่แนวโน้มตลาดเริ่มใหญ่ขึ้น แม้ว่าจะมีคนลงมาแข่งขันมากขึ้น ปีก่อนเริ่มขายแต่ยังปริมาณไม่มาก เริ่มตลาดในประเทศผ่านออนไลน์ เช่น ลาซาด้า จุดเด่นของผลิตภัณฑ์ KTIS ทำจากเยื่อชานอ้อย 100% ไม่ปนเยื่อไรเซลเลย ที่เห็น ๆ ขาย

ในตอนนี้น้ำจะไม่ใช้ชานอ้อย 100% ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความทนจะต่างกัน อย่างหลอดกระดาษที่โดนน้ำแล้วยุบเลย แต่ของเคทีเอสจะทนมาก อย่างไรก็ตาม ด้วยความเป็นพรีเมียม ก็มีส่วนทำให้ราคาของเราสูงเกินกว่าท้องตลาด

“ก่อนที่จะมาทำจามขามอ้อย KTIS ส่งออกเยื่อกระดาษอยู่แล้ว และเป็นรายใหญ่ของโลกด้วย ตอนนี้อยู่บางส่วน 10% ที่เราเอามาทำเป็นจามขามซึ่งหากสเกลใหญ่ขึ้น ต้นทุนการผลิตก็จะถูกลง และอนาคตในระยะยาวจะขยายสู่ตลาดส่งออก ซึ่งเรามองโอกาสทั้งยุโรป และอเมริกาเป็นหลัก”

ความท้าทาย “ลดอ้อยไฟไหม้”

ปัญหาเรื่อง PM 2.5 แนวทางการดูแลเรื่องนี้ภาพกว้างต้องแก้ปัญหาระบบ พี่ชื่อนี้ด้วย เพราะถ้าดูจากภาพถ่ายดาวเทียมจะเห็นและแยกได้ชัดอยู่แล้วว่าเกิดจากพืชอะไร ข้อมูลค่อนข้างชัดเจนว่าอ้อยไม่ใช้จำเป็น

แต่พอดูในแง่ของอ้อย KTIS เป็นกลุ่มแรก ๆ ที่ใช้รถตัดอ้อย เพราะแน่นอนว่าชาวไร่จะเผาอ้อยเพราะง่ายกว่า แต่ KTIS ลงทุนรถตัดอ้อยมานานและเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อไปช่วยชาวไร่ที่เป็นคู่สัญญากับเรา เพราะแรงงานก็หายากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งตอนนี้ 3 โรงงานของ KTIS อย่างที่ภาคเหนือเปอร์เซ็นต์อ้อยสดอยู่ที่ 98% แล้ว จากที่ทั่วประเทศเฉลี่ย 70-80% แล้วแต่ปี

“หากปีใดมีเงินช่วยอ้อยสด 120 บาท ชาวไร่ก็ตัดอ้อยสดเยอะ พอปีถัดมาไม่ค่อยชัดเจนว่าจะได้เงินเมื่อไร ทำให้ชาวไร่เขาไม่กล้าที่จะลงทุนเพราะการลงทุนรถตัดค่อนข้างแพง 10 ล้านบาท ชาวไร่ก็กลับไปใช้แรงงานแบบเดิม ส่วนปี 2566/2567 ยังไม่มีประกาศออกมาจริง ๆ ควรจะออกประกาศเพื่อสร้างความมั่นใจว่าถ้าเขาลงทุนรถตัดอ้อยแล้วคุ้มค่าที่จะลงทุนจริง ๆ เราลงทุนซื้อรถตัดอ้อยแล้วก็ไปช่วยตัด แต่ก็

Source: ประชาชาติธุรกิจ

Date: 15 ก.พ. 2567

Page: 3

No: 67008130

ช่วยได้เฉพาะรัศมีรอบ ๆ โรงงาน ไร่
ที่ไม่ไกลมาก การซื้อรถตัดเพิ่มทุกปี ก็
ใช้เงินมาก”

ซึ่งในตลาดส่งออก “ลูกค้า” ยัง
ไม่มีการพูดถึงเรื่องนี้กันมากนัก อย่าง
ออสเตรเลีย แม้จะเป็นประเทศที่พัฒนา
แล้ว แต่บางโซนมันก็ยังมีการเผาอ้อย
เยอะ ดังนั้น ขึ้นอยู่กับการจัดการมากกว่า
ว่าจะควบคุมปริมาณเท่าไร เพื่อจะไม่ให้
กระทบสิ่งแวดล้อม เช่น ต้องดูบางวัน
ดูกระแสลมมันจะมีหลักการที่ชัดเจนว่า
อากาศช่วงนั้นเป็นไงที่ไม่ให้เผา หรือ
บางช่วงขออนุญาตเผาได้ ในหลาย ๆ
ประเทศก็ยังทำกัน

“ความเป็นไปได้การลดอ้อยไฟไหม้
เป็นศูนย์ค่อนข้างที่จะยาก สักวันหนึ่ง
ต้องไปถึงจุดนั้น แต่จะแก้ที่อ้อยอย่าง
เดียวไม่ได้ เหตุที่ชาวไร่เขาเผา ด้วยเขา
กลัวว่าถ้าเขาไม่เผาเวลาพีชอื่นก็จะลาม
มาโดนอ้อยของเขาเอง จึงชิงเผาไปใน
แปลงตัวเองก่อน ดังนั้นถ้าต้องแก้ต้อง
แก้ทั้งระบบ แก้พีชทุกอย่างทั้งโซน”

ขึ้นราคา-สินค้าควบคุม

ปีที่ผ่านรัฐบาลช่วยให้รับราคา ใน
แง่ชาวไร่ ต้นทุนยังสูง ด้วยปีที่แล้วแล้ง
มากทำให้ต้นทุนคงที่สูง ปุ๋ยแพง ก็ลง
มาบ้าง ซึ่งในส่วนการปรับราคาน้ำตาล
คิดว่าต้องไปดูที่ตลาดโลกมากกว่า ตอน
นี้เริ่มลงมาระดับหนึ่งใกล้เคียงกับใน
ประเทศมากขึ้น

“ตอนนั้นที่ขอให้ขึ้นราคา เพราะ
ราคาในประเทศกับราคาส่งออกต่างกัน
มาก ราคาน้ำตาลในไทยถ้าเทียบกับต่าง
ประเทศในโลกมันต่ำกว่าประเทศต่าง ๆ
มาก ๆ จนมีการลักลอบขนออกขายแดน
เราไม่เชื่อว่าข้อมูลคนกินน้ำตาลเพิ่มสูง
ขึ้นอย่างนั้นเป็นไปได้ ผิดปกติ”

ส่วนมาตรการแก้ปัญหาระยะยาว
พ.ร.บ.อ้อยและน้ำตาลทราย ตอนนี้นคณะ
ทำงานต้องคุยรายละเอียดเรื่องของการ
ดำเนินงานวิธีการดำเนินงาน พ.ร.บ.
ประเด็นที่มีปัญหาเกี่ยวกับราซิลให้เป็นไป
ตามระบบ ในส่วนเอกชนการปรับตัว
โดยที่เราได้มีการคุยกับชาวไร่มาตลอด

แต่อย่างไรก็ตาม ในส่วนที่ไทย
กลับมาขึ้นบัญชีควบคุมราคาสินค้า
น้ำตาลทราย จุดนี้เป็นจุดที่เรากังวล
เพราะไทยต้องไปอธิบายบราซิลอีก
รอบ เราอุส่าห์หลุดจากตรงนั้นแล้ว
เขาเข้าใจแล้ว แต่เรามาเปลี่ยนอีก
รอบหนึ่งเขาจะมองอย่างไรก็ต้องดู
ว่าจะคุยอย่างไรอีกรอบ